

Iz 52,7-10; nešpory 11.12.22

Jak líbezné je, když po horách jdou nohy toho, jenž poselství nese a ohlašuje pokoj, jenž nese dobré poselství a ohlašuje spásu, jenž Sijónu hlásá: „Tvůj Bůh kraluje!“ Slyš! Tvoji strážní pozvedají hlas, plesají společně, protože na vlastní oči vidí, že Hospodin se vrací na Sijón. Zvučně spolu plesejte, jeruzalémské trosky, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, vykoupil Jeruzalém. Hospodin obnažil svou svatou paži před zraky všech pronárodů. I spatří všechny dálavy země spásu našeho Boha.

Milí přátelé, ze všeho nejdřív bychom měli vyjádřit svou vděčnost za to, že adventní víra roste jako odpověď na *dobrou zprávu*. Protože *zpráva*, to je čím dál častěji předzvěst nepříjemností, neštěstí či pohrom. I proto máme nejraději, když jdou věci navyklym rytmem, bez vzruchů, v klidu. A takové sváteční odpočinutí čekáme i od vánoc.

Nuže, bible se naším očekáváním ani zkušenostmi neřídí, a když probouzí víru, když nás připravuje na svátky Boží záchrany, činí to tak, že nám **vyřizuje zprávu**. *Jak krásné nohy posla dobrých zpráv*, začíná prorok svou píseň – přičemž ty nohy nejsou krásné, protože by vyhrály nějakou soutěž krásy, krásný je jejich běh, skvělé je, že se s každým krokem běžícího posla přibližuje DOBRÁ ZPRÁVA

I díky tomu můžeme tady a teď čekat vánoce. Ne, že nakonec otočíme kalendář objeví se 25. prosince, ale že na nás a k nám přišla dobrá zpráva.

A tahle zpráva nutí, abychom zpozorněli, probouzí naše očekávání: **Co že je jejím obsahem?** Ten posel z prorokova kázání to vyjadřuje stručným výkřikem: *Hle, tvůj Bůh kraluje!* Bůh není nečinný, neukryl se do našich vzpomínek, do minulosti, do dětství, do pohádek. Je v akci, jedná. A jedná tak, že se zastává, potěšuje, vysvobozuje. O tom prorok mluví, na to upíná naši pozornost: *Potěšil Hospodin lid svůj, zastal se Jeruzaléma, ukázal svou svatou paži, nachystanou k akci záchrany.*

Bůh, jehož projevy a akce opěvuje dnes prorok spolu se salvátorskými zpěváky, není ani omšelá věkovitá moudrost, ani neměnný princip, ani vzdálený režisér, lhotejně šéfující světu. Ale dává se ohlásit jako ten, který zachraňuje, vyprošťuje z beznaděje, obrací naše příběhy nadějným směrem, vnáší útěchu, překvapuje... – třeba i tím, že je všechno jinak, než jsme si ve své utahanosti mysleli.

Když tohle prorocké kázání znělo lidu víry poprvé, ohlašovalo zásadní převrat, vyjití Izraele z babylonského zajetí. Proto zní tak povzbudivě, proto je v něm tolik pohybu, proto zvedá ze židli. Proto strážní Božího lidu propukají v hlasitý zpěv, možná ne tak libozvučný jako Händel, ale Händla evidentně mocně inspirovali. A proto také, když pak bude chtít evangelista vyjádřit, co to k nám s tím ohlášeným Mesiášem přichází, nemůže

šáhnout jinam, než právě k téhle prorocké inspiraci.

Takový rozměr má příchod Mesiáše: Dozvídáme se, kdo to je Bůh. Zjišťujeme: o Bohu nám nic nepoví ani různé nevysvětlitelné události, ani různé potuchy a předtuchy, ani pocit bezmoci tváří v tvář nejrůznějším smutným a bolestným zprávám. O Bohu nám poví nejlépe příběh Mesiáše:

HLE, tvůj Bůh kraluje. Je v akci, právě po způsobu toho narozeného. Proto koukejte, jak to pak kolem Ježíše poběží: jen řekne *Boží království*, už vnese nový jas do očí i do srdce. Odpouští, těm, které samozvaní spravedliví chtěli vypráskat z Božího lidu pryč. Láme pouta, do kterých člověka uvrhla nemoc, předsudky nebo vlastní selhání a sobectví. Takhle Bůh kraluje, jak se o tom pak vypravuje v příběhu jednorozeného syna. Kraluje tak, že do světa přichází záchrana. Spása. Hebrejsky se to řekne *jehošua*, a od toho také bude mít ten o vánocích narozený odvozené jméno: Ježíš. Záchrana. Spása. Takhle to příběh Ježíšův vypravuje. Od narození, až po smrt na kříži. Ne, vlastně až po velikonoční jitro. I když to až je další díl té mesiášské písničky.

A to je **důvod k převeliké radosti**. K radosti, která se potom potkává a utkává i s tou nejbezútešnější realitou: *Propukněte v jásot, prozpěvujte pospolu, trosky jeruzalémské.*

Prorokovi posluchači jsou po dvou generacích babylonského zajetí jak trosky. A především troskám, rozvalinám se podobá jejich víra. Ale prorok nečeká, až se naladí do svátečního rozpoložení, popř. tu víru či Jeruzalém znovu vybudují do výstavní podoby, ale dá jim té radosti okusit prostě rovnou, tak jak na tom jsou. Tak jak na tom jsme.

Radost víry je jednou z prvních odpovědí, tady na zemi, mezi lidmi. Hospodin kraluje, narodil se Spasitel, a trosky propuknou ve společné prozpěvování. Nejsou na to potřeba žádné "andělů to svaté sbory" – ta ozvěna se čeká od nás. Tady, na této zemi, smíme pustit radost do srdce, a začít zpívat k oslavě mesiáše. Tady, uprostřed našich příběhů. Ve světě, kde na nás dotírá tolik špatných zpráv, se smíme začít radovat a zpívat jako ozvěna té jedné dobré zprávy. Protože ta je od teď důležitější a nosnější než všechny ty špatné.

Neboť když se ohlašuje *Tvůj Bůh kraluje*, musí též zaznít: *na zemi pokoj*. POKOJ, tedy *ŠÁLÓM*: nikoli upatlaný kompromis s agresory, ani věčný mír jako synonymum rezignace, ani pouze chvilková pohoda či sváteční klid duše. Dobrá zpráva míří neskonale dál a hloub. Ten pokoj je určen i pro lidské příběhy rozvrácené bolestí nebo nenávistí. Ten pokoj je určen i pro bolavé rány země zmítané nepokojem. Chce dosáhnout k lidem mrznoucím v nevytápěných rozbitých ukrajinských panelácích. Ten pokoj je určen pro rodiny, kde křik a nesnášenlivost neustává ani o vánocích.

Ten pokoj je určen pro ty, kteří víc než pohodu budou

prožívat bolest nad tím, kdo chybí u vánočního stolu. Ten pokoj je určen církvi, která dokáže kostely naplnit leda o vánocích a jinak je spíš v troskách a chvěje se o svůj další osud.

Proto se v písni k oslavě příchodu Mesiáše musí též zazpívat *A spatří všechny končiny země záchranu Boha našeho*. Mesiáš nepřichází, abychom si v kostelovém soukromí vyposlechli tu naši, Mesiáš přichází jako záchrana pro všechny. Ale je dobře, když se o tom krásně zpívá. Třeba abychom si líp pamatovali, že tohle krásné poselství posla dobrých zpráv zní, abychom mu důvěřovali – a dovolili tomu poselství proměnit i náš život. Amen.

Iz 52,7-10; nešpory 11.12.22

In: *Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť podivuhodné věci učinil. Pomohla mu pravice jeho a paže svatosti jeho. V známost uvedl H vítězství své, před očima národů zjevil spravedlnost svou. Pamatoval pro lásku svou a pro věrnost svou na dům Izraelský. Všechny končiny země vidí spasení Boha našeho. AMEN. Ž 98,1-3*

Píseň 454 Noc ke konci se kloní

Modlitba:

Náš Pane a Bože, tobě smíme důvěřovat, jako tomu, kdo nás ujišťuje svou spolehlivostí. Tebe smíme brát vážně, jako toho, který je s námi právě v tom, co svírá a tíží. Tobě smíme naslouchat, jako tomu, který probírá ze zmámenosti a únavy. V tebe smíme doufat, jako v toho, který vysvobozuje z každého otroctví a svázanosti. Jsi překvapivou možností tam, kde nic nečekáme, světlem tam, kde jsme uvykli temnotě, radostí tam, kde panoval smutek a šed'. Neuměli bychom ti takto důvěřovat, kdyby nás k tomu nepozvala zvěst o tvém Mesiáši. S jeho adventem se chceme potkat, buď tedy s námi svým Duchem, ať slova proroků i evangelistů potkáme v písních i slovu jako poselství životodárné, mocné, pravdivé. Takto se smiluj, nad námi, i nad všemi, kdo tvou svatou blízkost potřebují potkat. AMEN.

Mesiáš, 1. část

kázání Iz 52,7-10

Mesiáš, 2. část

Přímluvy

V důvěře, že vyhlášení tvého mesiášského panství platí, předkládáme ti i tyto prosby: Pane, ty jsi přišel do tohoto světa jako chudé dítě. Připomínej nám to tváří v tvář všem chudým a nuzným, bezdomovcům, vyháněným a přezíraným. Prosíme o odvahu zastat se ukřivděných a stát nablízku trpícím. Tvé kralování ohlašují poslové slávy Hospodinovy. Nedopusť, aby se nám uprostřed našich starostí a povinností ztrácela sláva a radost spasení. Pane, přicházíš, abys vlil novou energii společenství víry. Prosíme za lidi osamělé. Za všechny, kterým tento čas připomíná ztrátu někoho z nejbližších. Pane, ty jsi přišel jako svědek Boží věrnosti. Prosíme za všechny, kterým svědectví o tobě nic neříká, za ty, kterým se víra změnila zvyk, za ty, kteří nepřicházejí do shromáždění už ani ze zvyku. Pane, ty jsi přišel jako dárce vysvobození. Prosíme za národy obelhávané a bez svobody. Za lidi sevřené nejruznějšími závislostmi. Za lidi zotročené sobectvím nebo závistí. Za ty, které svírá strach z budoucnosti i ze smrti. *Vyslyš nás, když se ve jménu přicházejícího Mesiáše společně modlíme: Otče náš*

Poslání Fp 4,4-6

Požehnání Fp 4,7

Píseň 438 Bohu chvála buď i čest